

A KÚRIA végzése

Az ügy száma: Kpkf.V.39.088/2025/2.
A tanács tagjai: Dr. Márton Gizella tanácselnök
Dr. Demjén Péter előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró
Ságiné dr. Márkus Anett bíró
Dr. Stefancsik Márta bíró
A felperes: felperes1 (cím1)
A felperes jogi képviselője: Dr. Rózsa Péter egyéni ügyvéd (cím2)
Az alperes: Egészségügyi Tudományos Tanács (cím3)
Az alperes jogi képviselője: Darázs és Társai Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd:
jogi képviselő1; cím4)
A per tárgya: ítélte kiegészítése, kijavítása iránti kérelem
tárgyában hozott végzés elleni fellebbezés
A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: a felperes
A fellebbezett határozat: Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.477/2024/4.
számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.477/2024/4. számú végzését helybenhagyja.

A végzés ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A Fővárosi Törvényszék a 102.K.703.814/2022/35. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és a felperest az alperes részére 190.500 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

[2] Az ítélet jogerőre emelkedését követően a felperes több, egymást követő beadványában kérte az ítélet kiegészítését, kijavítását és kiigazítását. Kérelmei szerint az

ítélet rendelkező része nem tartalmazott döntést a 2022. október 24-én előterjesztett – az alperes iratfelterjesztési késedelme miatt az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 51. § (1) bekezdés b) pontjára alapított 10.000 forint és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (3) bekezdésére alapított 12.000 forint összegből álló ügyvédi munkadíjigényéről, valamint az ítélet indokolásában több, a jogutódlásra és a perköltség megállapítására vonatkozó körülményt hiányolt.

[3] Az elsőfokú bíróság a 49. sorszámú végzésével a felperesnek az ítélet rendelkező része kiegészítése, kijavítása, valamint az ítélet indokolásának kijavítása iránti kérelmeit elutasította, míg az ítélet indokolásának kiegészítése, kiigazítása iránti kérelmeit visszautasította. Indokolása szerint az ítélet a kereseti kérelmekről teljes körűen rendelkezett, a felperes által hivatkozott összegek az ítéletben közvetetten elbírált igényekhez tartoznak, így kiegészítésnek vagy kijavításnak nem volt helye.

[4] A felperes az ítélet rendelkező és indokolási része kiegészítése iránti kérelmeit el- és visszautasító döntések ellen nyújtott be fellebbezést. A fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú végzés megváltoztatásával az ítélet rendelkező részének és indokolásának kérelmének megfelelő kiegészítését, másodlagosan az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Továbbá kérte a kiegészítés iránti kérelme benyújtásával és a fellebbezéssel felmerült költségei megtérítését.

[5] A Fővárosi Ítéltábla a 2. sorszámú végzésével az elsőfokú bíróság fenti végzését – helyes indokainál fogva – helybenhagyta. A Fővárosi Ítéltábla indokolása szerint a kiegészítés jogintézménye kizárólag az ítélet rendelkező részére vonatkozhat, a felperes kérelme az indokolás tartalmát kívánta bővíteni, amely a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 355. § alkalmazási körébe nem tartozik. A végzés indokolása szerint az alperes fellebbezési ellenkérelmében perköltség iránti igényt nem terjesztett elő, míg a felperes pervesztes lett, így a másodfokú bíróságnak a perköltségről rendelkeznie nem kellett.

A kiegészítés iránti kérelem

[6] A felperes a Fővárosi Ítéltábla 2. számú végzésének kiegészítését kérte a Pp. 355. § (1) bekezdése alapján. Kiegészítés iránti kérelmében előadta, hogy a másodfokú bíróság az IM rendelet 3. § (3) bekezdése, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 40. § (1) bekezdése és 38. § (3) bekezdése megsértését, mint a fellebbezésében megjelölt jogszabálysértéseket és az azokkal összefüggésben előadott indokait és egyéb fellebbezési érvelését nem bírálta el. Hivatkozott a keresetlevél benyújtásával felmerült 12.000 forint összegű ügyvédi munkadíj igényére, amelyre tekintettel az elsőfokú ítélet kiegészítését kérte, és amelyről a törvényszék nem hozott határozatot. Arra is utalt, hogy a keresetében kérte az elsőfokú bíróságtól az alperes további 10.000 forint megfizetésére kötelezését is. Sérelmezte, hogy az elsőfokú ítélet nem tartalmazta, hogy a Magyar Orvosi Kamara Országos Etikai Bizottsága nyújtotta be a védiratot és a költségjegyzéket, ezzel szemben az alperesi jogi képviselő megbízási szerződése nem az alperessel jött létre. Végül az IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján kérte a kiegészítés iránti kérelme benyújtásával járó 12.000 forint ügyvédi munkadíjként felmerült költsége megtérítését.

A Fővárosi Ítéltábla döntése

[7] A Fővárosi Ítéltábla fellebbezéssel támadott végzésével a felperes kiegészítés iránti kérelmét visszautasította. Megállapította, hogy az nem a rendelkező rész hiányára, hanem az indokolás bővítésére irányul. A Fővárosi Ítéltábla indokolásában rámutatott, hogy a Pp. 355. § (1) bekezdése kizárólag az elmaradt rendelkező részi döntések pótlására alkalmazható. Hangsúlyozta, hogy a (4) bekezdés alapján a bíróság visszautasítja a kérelmet, ha az olyan határozatrészre irányul, amely kiegészítés tárgyát nem képezheti. Leszögezte, hogy a kiegészítés iránti kérelem nem alkalmas arra, hogy a fél indokolással kapcsolatos elvárásait érvényesítse és kiemelte, hogy a bíróság az alapügyben valamennyi fellebbezési kérelmet elbírálta, ezért nem maradt fenn elbírátlan kérelem. Alkotmánybírósági határozatokra [3159/2018. (V. 16.) AB határozat és 30/2014. (IX. 30.) AB határozat] utalt és hangsúlyozta, hogy a fél jogi álláspontjától különböző, vagy a fél által elvárttól eltérő mélységű jogi indokolás nem jelenti az indokolási kötelezettség elmulasztását. Az indokolás esetleges hiányosságának pótlására a kiegészítési iránti kérelem nem alkalmas, arra a perorvoslati kérelemben hivatkozhat a felperes.

A fellebbezés és észrevétel

[8] A felperes fellebbezésében a Fővárosi Ítéltábla 4. sorszámú, fenti végzésének megváltoztatását és a 2.Kpkf.750.477/2024/2. számú végzésének kiegészítését, másodlagosan pedig a támadott végzés hatályon kívül helyezését és a Fővárosi Ítéltábla új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását indítványozta.

[9] A felperes álláspontja szerint a támadott végzés jogszabálysértő, mivel a bíróság a kiegészítés iránti kérelmét érdemi vizsgálat nélkül tévesen utasította vissza, holott annak elbírálására a Pp. 355. § (1) bekezdése alapján lehetősége lett volna. A bíróság ezzel megsértette a Pp. 279. § (1) bekezdésében, 346. § (4)-(5) bekezdésében, 349. § (1) bekezdésében, valamint 355. § (1) és (4) bekezdéseiben foglalt rendelkezéseket.

[10] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része nem tartalmazott döntést a 2022. október 24-én benyújtott, keresetében megjelölt, az alperes iratfelterjesztési késedelmén alapuló két tételről, nevezetesen a 10.000 forint összegről az Ákr. 51. § (1) bekezdés b) pontja alapján, valamint a 12.000 forint összegű, az IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján igényelt ügyvédi munkadíjról. E kereseti elemek elbírálása az ítéletből és annak indokolásából hiányzott, ezért azok pótlására kiegészítés iránti kérelmet terjesztett elő.

[11] A felperes kifejtette, hogy a Fővárosi Ítéltábla tévesen hivatkozott arra, miszerint a kérelme az indokolás bővítését célozta; álláspontja szerint a rendelkező rész hiányosságát akarta pótolni, mivel a két pénzbeli igényről az ítélet nem tartalmazott döntést.

[12] A fellebbezésben előadta továbbá, hogy a támadott végzés nem tartalmazott indokolást arra vonatkozóan, miként bírálta el az általa hivatkozott jogszabályhelyek - Ákr. 51. § (1) bekezdés b) pont, a Kp. 40. § (1) bekezdés, az IM rendelet 3. § (3) bekezdés - megsértésével kapcsolatos hivatkozásait. A bíróság ezzel megsértette a határozat indokolási

kötelezettségére vonatkozó rendelkezéseket is, hiszen nem értékelte a felperes által részletesen megjelölt jogszabálysértéseket.

[13] Fellebbezésében végül kérte a kiegészítés iránti kérelmével összefüggésben felmerült 12.000 forint ügyvédi munkadíj, valamint a jelen fellebbezéshez kapcsolódó 10.000 forint ügyvédi költség megtérítését az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (3) és (5) bekezdései alapján.

[14] Az alperes a fellebbezésre észrevételt nem tett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] A fellebbezés alaptalan.

[16] A Kúria a fellebbezést a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdés keretei között vizsgálta. Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Ítéltábla a támadott végzés meghozatala során a vonatkozó eljárásjogi szabályokat helyesen értelmezte és alkalmazta, eljárása a felperes által megjelölt jogszabályok tekintetében jogszabálysértést nem tartalmazott.

[17] A Kúria a fellebbezés érdemét vizsgálva megállapította, hogy a Fővárosi Ítéltábla eljárása megfelelt a Pp. 355. § (1) és (4) bekezdéseiben foglalt követelményeknek. A hivatkozott jogszabályhelyek értelmében a bíróság az ítéletet vagy a végzést kiegészítheti, ha abban valamely kereseti kérelemről, illetve annak valamely részéről, továbbá – habár annak helye lett volna – a perköltség viseléséről, vagy az előzetes végrehajthatóságról nem határozott. A (4) bekezdés ugyanakkor kimondja, hogy a bíróság a kiegészítés iránti kérelmet visszautasítja, ha az elkésett, vagy az ítéletnek olyan részére irányul, amely vonatkozásban a törvény értelmében nincs helye kiegészítésnek.

[18] A támadott végzés indokolásából megállapítható, hogy a Fővárosi Ítéltábla részletesen megvizsgálta a felperes kérelmének tartalmát és helyesen állapította meg, hogy az nem a rendelkező részre tartozó, elmaradt döntésnek a pótlására, hanem az indokolás tartalmának bővítésére irányult. A felperes ugyanis azt kifogásolta, hogy a Fővárosi Ítéltábla korábbi, 2. sorszámú végzésében nem értékelte részletesen az általa hivatkozott jogszabályokat és érveket, különösen a Kp. 40. § (1) bekezdését, az Ákr. 51. § (1) bekezdés b) pontját, valamint az IM rendelet 3. § (3) bekezdését.

[19] A bírósági határozat kiegészítésének jogintézménye kizárólag az ítélet rendelkező részére vonatkozik, annak hiányosságait hivatott pótolni. A jogalkotó a Pp. 355. § (1) bekezdésében kifejezetten a döntés érdemi részének elmaradására korlátozta a kiegészítés lehetőségét; a jogszabály nem ad alapot az indokolás vagy az érvelés tartalmi felülvizsgálatára, bővítésére. Ennek megfelelően a felperes kérelme a Pp. 355. §-a értelmében kiegészítés tárgyát nem képezhet.

[20] A Kúria kiemeli, hogy a kiegészítés nem perorvoslati eszköz, hanem eljárásjogi korrekciós mechanizmus. Célja, hogy a bíróság a már meghozott határozatát – annak jogereje sérelme nélkül – kiegészítse, amennyiben elmaradt valamely érdemi rendelkezés. A félnek, aki a döntés érdemét, vagy annak indokolását kívánja vitatni, a rendes, vagy a rendkívüli perorvoslatot kell igénybe vennie, a kiegészítés intézménye erre nem alkalmazható.

[21] A Kúria a felperes hivatkozásait megvizsgálva megállapította, hogy a 10.000 és 12.000 forintos követelésre vonatkozó kereseti kérelmek az alapítéletben elbírálásra kerültek. A Fővárosi Törvényszék ítéletének [43], [44] bekezdései kifejtették, hogy a keresetlevél késedelmes felterjesztéséhez kapcsolódó marasztalási igényt a bíróság a Kp. 40. § (6) bekezdésének megfelelően értékelte és a perköltség megállapítását a Pp. 81-83. §-ai alapján végezte el. A Fővárosi Törvényszék alaptalannak találta az Ákr. 51. § (1) bekezdés b) pontjára alapított marasztalási igényt is. A kiegészítés iránti kérelem tehát nem egy elmaradt rendelkezés pótlására, hanem az ítélet érdemének újbóli felülbírálatára irányult.

[22] A Fővárosi Ítéltábla jogszerűen állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmek mindegyikéről döntött, így a kiegészítésnek nem volt helye. A felperes azon állítása, miszerint a 10.000 és 12.000 forint összegű igényről az ítélet rendelkező része nem rendelkezett, nem felel meg az iratok tartalmának, mivel az ítélet teljes, kereset elutasító rendelkezése e kérelmeket is magában foglalta.

[23] A Kúria is hangsúlyozza, hogy a bíróság indokolási kötelezettsége – a 7/2013. (III. 1.) AB határozat, a 3159/2018. (V. 16.) AB határozat iránymutatása szerint – nem terjed ki a fél által előadott valamennyi érv részletes megcáfolására. A döntés indokolásának elegendő mértékben tartalmaznia kell az ügy érdeme szempontjából releváns tényeket, a felek kérelmeit, valamint a döntés alapjául szolgáló jogi érvelést. A Fővárosi Ítéltábla 2. számú végzése e követelményeknek megfelelt: megjelölte azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a döntését meghozta, és kifejtette, miért nem látta megalapozottnak a fellebbezésben foglaltakat. A kiegészítési kérelemben hivatkozott körülmények ezzel szemben kizárólag a fél szubjektív elvárásaira, nem pedig tényleges elmaradt rendelkezésre vonatkoztak.

[24] A felperes fellebbezésében hivatkozott további jogszabálysértések – így különösen a Pp. 279. § (1) bekezdése és 349. § (1) bekezdése megsértése – sem állapíthatók meg. A Fővárosi Ítéltábla indokolása a döntés meghozatalához szükséges mértékben ismertette a releváns tényeket, a jogi következtetéseket, valamint a döntése indokait. Az indokolás részletességének esetleges hiánya nem alapoz meg olyan eljárás szabálysértést, amely a határozat hatályon kívül helyezését indokolná, mivel a döntés megalapozottsága okszerűen levezethető a megjelölt jogszabályokból és a bíróság által kifejtett érvelésből.

[25] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a Fővárosi Ítéltábla a felperes kiegészítés iránti kérelmét jogszerűen utasította vissza, a Fővárosi Ítéltábla eljárása megfelelt a Pp. 355. § (4) bekezdésében és a Kp. 99. § (3) bekezdésében foglalt követelményeknek, ezért a Kúria a támadott végzést a Kp. 114. § (5) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[26] *A határozat kiegészítésének kizárólag az ítélet rendelkező részének hiánya esetén van helye. Az indokolás tartalmi bővítésére, a bírósági érvelés részletesebb kifejtésére kiegészítési kérelem nem irányulhat. Az ilyen kérelem a Pp. 355. § (4) bekezdése alapján jogszerűen visszautasítható.*

Záró rész

[27] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[28] A fellebbezési eljárás a 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés g) pontja alapján illetékmentes, ezért a felperest illetékfizetési kötelezettség nem terheli.

[29] A pernyertes alperes a fellebbezési eljárásban perköltség-igényt nem terjesztett elő, ezért a Kúriának a peresztes felperest perköltségfizetésre nem kellett kötelezni.

[30] A végzés ellen a Kp. 112. § (2) bekezdése alapján fellebbezésnek, a 116. § d) pontja értelmében felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. október 9.

dr. Márton Gizella
a tanács elnöke

dr. Demjén Péter
előadó bíró

dr. Kurucz Krisztina
bíró

Ságiné dr. Márkus Anett
bíró

dr. Stefancsik Márta
bíró

